

VI.

Бавене въ Виена.

Още отъ Цариградъ бѣше нагласено, че мисията ни като делегати трѣба да почне отъ Англия, дѣто общественото мнѣние бѣше развълнувано отъ новинитѣ за извършенитѣ въ България турски свирѣпства, дѣто опозицията подъ ръководството на Гладстона водѣше борба опорита въ полза на България, и дѣто имаше надежда, че ще намѣримъ симпатии за нашето дѣло. Прѣди, обаче, да продължимъ пѣтя си, ние трѣбаше да чакаме въ Виена нѣкои писма относително до нашата мисия, главно писма прѣпоръчителни, чрѣзъ които да могатъ да ни се отворятъ вратитѣ на чуждитѣ официални кръгове, както и на нѣкои извѣстни и влиятелни държавни мъже. За тази цѣль ние се бавихме нѣколко деня въ австрийската столица, прѣзъ което врѣме ние се запознахме по-отблизу и съ нѣкои отъ българскитѣ въ нея търговци, на врѣме прѣдупѣдомени и тѣ отъ Цариградъ повѣрително за нашата мисия. Тѣ всички се отнесоха твърдѣ съчувствено къмъ дѣлото и ни оказаха не малко съдѣйствиe по приготовленията ни за по-нататъшната ни работа. Въ Виена се научихме, че въ Бѣлградъ се намиралъ покойниятъ сега генералъ Кишелски, българинъ родомъ отъ Котелъ, на служба въ руската армия. Единъ-двама отъ поменатитѣ търговци желяеха да се изпрати въ тоя градъ нѣкой българинъ съ цѣль да се споразумѣе съ тоя генералъ за образуване една или двѣ български чети подъ негова команда или и на друго. Стана за това едно малко събрание, въ което бѣха повикани и двамата български делегати. Говори се много по тоя въпросъ, а за такъвъ единъ пратеникъ въ Бѣлградъ се прѣдлагаше отъ нѣкои си живѣещиятъ по онова врѣме като търговецъ въ Виена Григоръ Начевичъ. Но по това не се дойде до